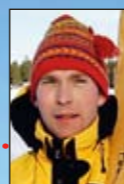

HARDREV i nysnö

Viktor Medström sköt sin första hare som tioåring. Som 13-åring fick han stövartiken Bella. För henne har den i dag 17-årige jägaren skjutit över 200 harar.

Text och foto: JOAKIM NORDLUND

Harjakt på vintern vid Bottenvikens kust är något alldeles extra. Jaktmarker och Fiskevatten följde med 17-årige Viktor Medström på harjakt ute i Seskarö. En underbar vinterdag i februari kröntes med ett fint hardrev. Eller som Viktor Medström själv uttryckte det:

– **PERFEKT SPORTLOVSVÄDER!** Nu ligger sportlovet lite tidigare och det passar fint för då kan jag jaga hare innan säsongen är över.

Den som tänker på harjakt förknippar det nog med höstdagar och några centimeter med fin spårsnö. För

Viktor Medström tar det inte slut där utan hans jaktsäsong inleds den första september och pågår sedan under sex månader.

En förklaring till att han kan jaga så länge är givetvis jaktmarken. Han bor i kustbyn Nikkala, ett par mil från finska gränsen och han jagar ute på Seskarö.

När snöndjupet ligger på närmare metern bara ett par mil inåt landet är det fortfarande perfekta förutsätt-

ningar för harjakt längst ut i kustbandet.

– Snön blåser bort. Det är nästan aldrig mycket där ute, säger han.

HAR MAN SOM NU fått cirka femton centimer med nysnö är det nästan ett måste att ta en tur i skogen.

Viktor Medström är en av de mest inbitna harjägarna i bygden. Men så har han också fått fram en hund som är lite utöver det vanliga. Hon visar sig ha det mesta som man kan önska sig av en stövartik.

När jag själv tänker på stövare ser jag en lätt flamsig varelse, rastlös, på väg att riva ned det mesta som kommer i vägen. ▶

RUNT OM SESKARÖ finns flera mindre öar som bjuder på fin harjakt. Och vill man uppleva jakt i riktigt vinterväder är harjakt i februari högst uppe i Bottenviken ett tips.

► Men fyraåriga Bella är något så ovanligt som en lugn och försiktig stövare som genomgår en förvandling när hon släpps ut i skogen.

– Där är hon nästan som en maskin. Hon kan hålla på hur länge som helst, säger Viktor och fortsätter:

– Fast hemma har jag henne nästan alltid lös. Hon är fin. En riktig familjehund, säger han.

NÄR JAG HÄMTAT UPP VIKTOR och hans hund hemma hos mormor och morfar som bor alldeles intill stranden inne i byn Seskarö hälsas jag välkommen av stövartiken som synar mig innan hon lugnt men ändå målmedvetet nosar lite på mig.

Viktor Medström går fortfarande på gymnasiet och har ännu inget körkort.

I samma veva som jag föreslår att vi ska ta min bil ser jag bilden för mig när stövaren klättrar på innetaket för att ta sig till Husse som sitter längst fram.

Viktor lugnar och säger: ”jag tror det går bra”.

Och han får helt rätt.

Bella lade sig tillrätta längst bak och när vi passerade några renar längs vägen hörde man bara ett litet gny – annars var hon helt lugn.

Harjakten under den tidiga hösten medför risker för hunden eftersom dreven ofta går längs stranden och det är inte helt ovanligt att haren söker sig ut på isen. Det finns harjägare som tvingats stå och se på när deras hund drunknat. Men nu när isen ligger halvmeter tjock lurar andra faror. Första veckan när Viktor var ute och jagade hade Bella drivit upp en hare och drevet gick över landsvägen. Samtidigt kom plogbilen och Viktor såg hur hans hund sprang in under bilen.

– Det bara isade till i mig. Jag var helt säker på att hon var död, säger han.

Lastbilschauffören stannade och pekade mot drivan. Där satt hunden.

– Hon satt som på hela rumpan och jag tänkte ”hon lever men när hon sitter sådär så har hon säkert krossat hela bäckenet”, berättar han.

Men när han kom mot henne hopade hon upp.

– Jag blev förvånad. Jag såg inte att något var fel men tänkte att hon kanske var i chock. Men jag har inte sett att något skulle vara galet efter det och nu har en vecka gått. Hon sprang mellan fram- och bakhjulen på lastbilen, säger han och skakar på huvudet innan han tillägger:

– Det var nog inte meningen att hon skulle sluta jaga, säger han.

Det skulle visa sig att Bella inte bara är en lugn familjehund. När vi parkerat bilen och hon släppts lös utträttat hon bara sina behov innan det bär iväg. Med gracila galoppsteg färdades hon enkelt genom det tre decimeter tjocka snölager som bäddat in den annars sand- och mossbeklädda udden.

Det här var för övrigt samma dag som längdtävlingen Slottsprinten avgjordes i Stockholm och arrangörerna där hade samlat ihop snö från huvudstadens samtliga ishallar. Ute på Seskarö var det inget slaskande utan ett helt underbart vinterväder där Tegnässkidor gjorde färden till en ren njutning.

INRAMNINGEN VAR MAGNIFIK. Några vita moln på en annars klarblå himmel och sedan bara något enstaka ljud från sågen inne i byn – i övrigt fullkomlig tystnad.

Tjugo minuter efter att Viktor släppt hunden hördes skall.

– Nu! Nu driver den, säger Viktor.

Han kollade för säkerhets skull på pejlen och nickade, för pejlen bekräftade också det våra öron nyss uppfattat.

Vi stod bland cirka fem meter höga tallar och funderade om vi skulle söka oss ned mot stranden som låg ett par hundra meter ifrån där vi stod.

– Drevet går ofta längs stranden och där får man oftast bra tillfällen att skjuta.

Viktor Medström agerade med ett lugn och en förmodligen medfödd pondus. Det här var hans hemmaplan, därom rådde inga tvivel. Som åttaåring satt han på sitt första harpass och som tioåring sköt han sin första hare. Som trettonåring fick han Bella och han skrattar bara när han får frågan hur många timmar de har tillsammans i skogen.

– Uj. Vilken svår fråga. Jag jagar nästan all ledig tid. På vintern är det ju en del isfiske med nät, men så fort vi får möjlighet är vi ute i skogen. Jag börjar redan i september, då åker vi ut och bor i någon fiskestuga på någon av öarna och sedan jagar vi. Det finns gott om hare här. Det är fina jaktmarker.

DREVET NÄRMADE SIG och han tystnade ett tag. Sedan sa han med låg röst:

– Nu när jag har börjat med jaktprov får hon driva längre. Ofta i två timmar. Därför har jag inte skjutit lika mycket hare för henne nu som tidigare år.

Sedan följde flera minuters tystnad. Vi hörde hur drevet närmade sig oss och till sist kom haren. Jag hann med en väsnande ”där” och lyfte sedan kameran.

Något tillfälle att fånga haren kom aldrig och ett par sekunder senare gick skottet.

Haren gjorde en kullerbytta bakom en sten och vi skyndade dit. Men där blev det lång näsa. Ingen harkropp. Den hade fortsatt och vi följde flyktvägen en bit men såg inga spår av blod. Vi gick bakåt och hittade till sist lite blodstänk i snön.

Medan jag återvände efter stavarna började Bella skälla och jag såg Viktor gå i riktning mot hundskallen. Sedan förlängde han stegen och till sist ropade han bestämt på hunden.

Haren skrek för sitt liv och jag kom fram lagom för att se Viktor avliva den. Sedan satte han sig på huk vid kroppen.

– Hörde du? Den skrek.

Jag hade inte hört något och när jag såg den 17-åriga jägaren i ögonen var jag kanske glad att jag sluppit. Han var tagen.

– JAG HAR SKJUTIT ÖVER 200 HARAR men jag har bara hört det där vid tre tillfällen tidigare. Det är otäckt. Som när ett barn skriker. Men nu behövde jag inte avliva haren, det hade Bella gjort, säger han.

Sedan återkommer han till den traumatiska händelsen:

– På ett sätt är det bra att man nu har en hund som spårar och också kan avliva en hare som skadskjuts. ►

”Med gracila galoppsteg tog sig Bella fram genom det tre decimeter tjocka snölagret”

BELLA PÅ JAKT efter nya harar i Haparanda.

BELLA NOSAR lite försiktigt på haren. Nu är jakten över – för den här gången.

HAREN FÅR HÄNGA i cirka tre dagar. Viktor har stoppat in enris i buken på dagens fångst.

JÄGAREN VIKTOR

Bara 17 år – men redan erfaren jägare. Här är några milstolpar i den unge harjägarens liv.

2 år Följde med sin mamma på harjakt. Satt i barsele då.

6 år Började få följa med sin morfar när han jagade med hund under älgjakten.

8 år Började övnings skjuta med hagelgevär och studsare. Satt på sitt första harpass.

10 år I slutet av harjakten sköt Viktor sin första hare.

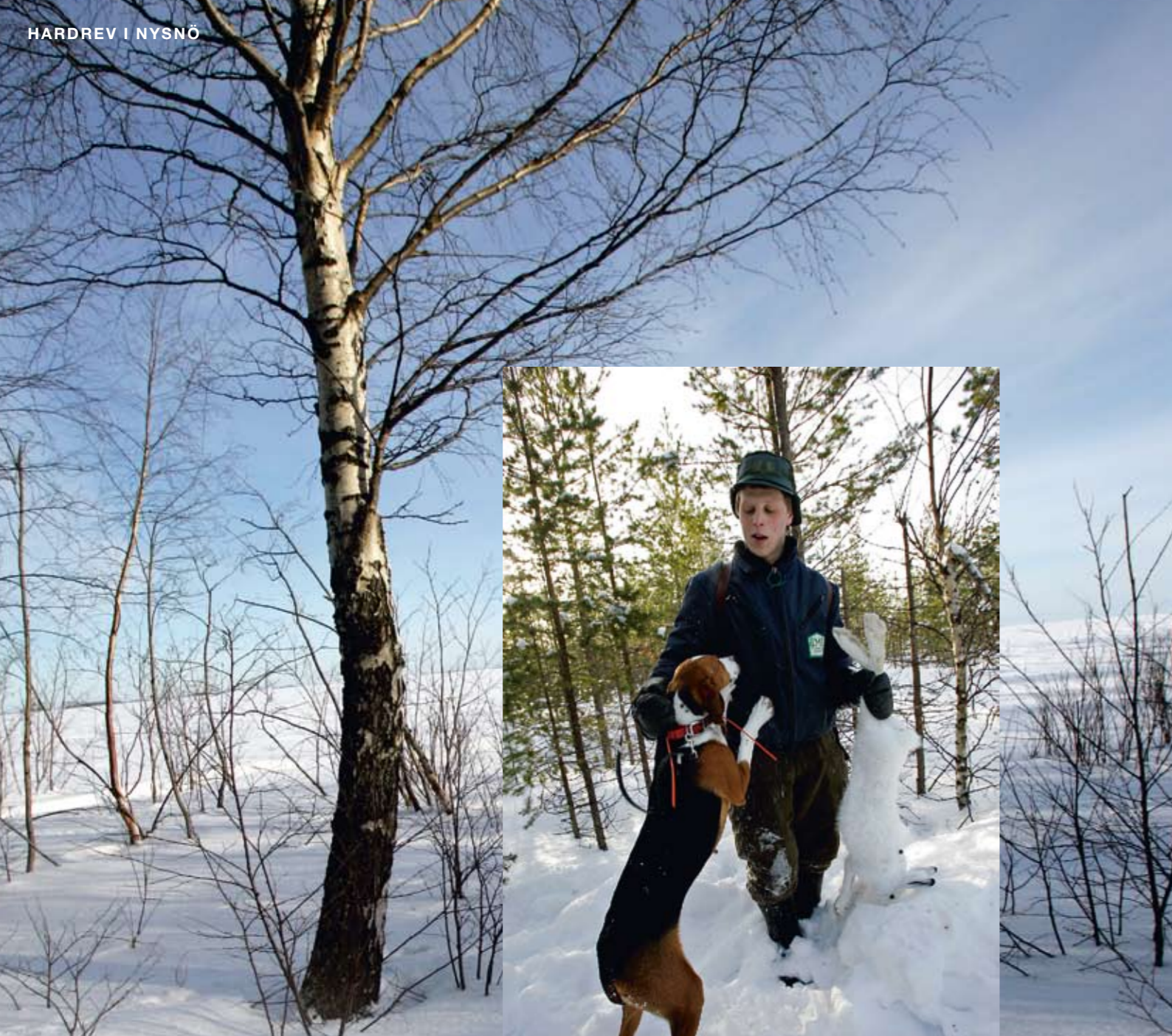
11 år Tog han jägarexamen. Klarade samtliga prov, för småvilt såväl som för högvilt.

13 år Sköt sin första räv. Sedan fick han stövarvaplen Bella som då var åtta veckor. Sköt första haren för Bella – då var Bella bara fyra månader gammal.

15 år Sköt sin första älg. Hade nu skjutit cirka etthundra harar för Bella.

17 år Bella blev svensk jaktchampion med tre raka ettor på jaktprov. I dag har Viktor skjutit cirka 250 harar för henne. Totalt har det skjutits cirka 350 harar för hunden.

BELLA ÄR i topptrim men hon välkomnade likaväl granrisbädden.

”Har man en bra hund och bra marker så blir det spännande med harjakt”

NÄR HAREN VÄL ÄR DÖD är det roliga slut. Här gör Bella sitt bästa för att få igång husse igen: ”Kom igen nu, nu kör vi”.

► Men jag vet kompisar som inte vill jaga hare mer när de har hört en hare skrika.

EFTER DET FORTSATTE FÄRDEN genom snön, till en plats ett femtiotal meter från strandlinjen. Ute på isen färdades två människor på skidor, allt under en knallblå himmel.

Vi gjorde upp en eld men först av allt hämtades granris för att göra en bädd åt Bella som skakade lite i den nästan tiogradiga kylan. Viktor fick inviga min harkniv när han tog hand om bytet.

Han var ledig från skolan och det här var tredje dagen på sportlovet. Och ett bättre sportlov går knappast att få om man som Viktor Medström brinner för jakt. I dag går han på naturbruksgymnasiet i Kalix och ibland brukar han ha klasskamrater som följer med och jagar. De vet med sig att han jagat hare i mer än halva sitt liv och undrar givetvis var de ska stå och passa.

– Jag brukar gå fram och dra ett streck i snön och visa ”här kommer haren”, säger han på sitt finurliga och saktmodiga sätt.

Vad är det då som gör att han har fastnat för just harjakten?

– Det är väl en tillfällighet. Man fick följa med som liten. Och har man en bra hund och bra marker så blir det spännande.

OCH FINA JAKTMARKER, ja, det har han. Det här året har rävsstammen ökat, därmed är det inte fullt lika mycket hare ute på Seskarö. Men absolut tillräckligt för att vi ska känna oss helnöjda efter en underbar vinterdag precis i slutet av februari. ◆